

Paulo Coelho

Nejvyšší dar

Přeložila Marie Havlíková
Ilustrovala Andrea Tachezy

ARGO

Volná adaptace přednášky Henryho Drummonda

Paulo Coelho

Nejvyšší dar

Z portugalského originálu *O Dom Supremo*,
vydaného nakladatelstvím Paralela v roce 2019,

přeložila Marie Havlíková.

Ilustrovala Andrea Tachezy.

Přebal s použitím ilustrace Andrey Tachezy
navrhla Tereza Králová.

Grafická úprava a sazba Studio Visualist.

Odpovědná redaktorka Mína Taurová.

Jazyková redakce Klára Čížinská.

Korektury Soňa Čapková.

Technická redaktorka Saša Švolíková.

Vydalo nakladatelství Argo,

Milíčova 13, 130 00 Praha 3,

argo@argo.cz, www.argo.cz,

roku 2026 jako svou 6100. publikaci.

Vytiskla tiskárna TNM Print.

Vydání první.

ISBN 978-80-257-4998-2

Naše knihy distribuuje knižní velkoobchod KOSMAS

sklad: Za Halami 877, 252 62 Horoměřice

tel.: 226 519 383

e-mail: odbyt@kosmas.cz,

www.firma.kosmas.cz

Knihy je možno pohodlně zakoupit v přátelském
internetovém knihkupectví www.kosmas.cz

Koncem minulého století se jednoho chladného jarního odpoledne shromáždilo několik mužů a žen, kteří přišli z různých míst Anglie, aby si poslechli kazatele v té době nejproslulejšího. S napětím očekávali, co jim řekne.

Kazatel, který strávil posledních osm měsíců únavnou evangelizační prací v různých zemích světa, se však cítil vyhořelý. Pohlédl na malou skupinu posluchačů, pokusil se pronést několik vět, ale nakonec se odmlčel. Toho odpoledne ho Duch svatý neosvítil.

Zesmutněl, nevěděl, co si počít, a napadlo ho obrátit se na mladého misionáře, který byl mezi přítomnými. Ten mladík se před nedávnem vrátil z Afriky, mohl by jim tedy říct něco zajímavého.

Požádal tedy toho mladíka, aby ho zastoupil.

Lidé shromáždění v té zahradě v Kentu z toho byli poněkud zklamaní.

Nikdo z nich mladého misionáře neznal. On ve skutečnosti ani nebyl misionář. Odmítl svěcení

na kněze, protože si nebyl jist, že to je pro něho to pravé poslání.

Hledaje smysl svého života a sebe sama, mladík strávil dva roky ve vnitrozemí Afriky – stržen příkladem lidí, kteří šli za nějakým ideálem.

Posluchačům v zahradě v Kentu se ta výměna nelíbila. Přišli tam, aby naslouchali zkušenému, moudrému, proslulému kazateli, a teď byli nuceni naslouchat mladíkovi, který stejně jako oni ještě vedl zápas, aby našel sebe sama.

Ale Henry Drummond – tak se ten mladík jmenoval – se přece něco naučil.

Henry požádal jednoho z přítomných, aby mu půjčil Bibli, a přečetl úryvek z Listu svatého Pavla Korintským:

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými,
ale lásku bych neměl,
jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.
Kdybych měl dar proroctví,
rozuměl všem tajemstvím
a obsáhl všecko poznání,
ano, kdybych měl tak velikou víru,
že bych hory přenášel,
ale lásku bych neměl, nic nejsem.
A kdybych rozdal všecko, co mám,
ano, kdybych vydal sám sebe k upálení,
ale lásku bych neměl,
nic mi to neprospěje.

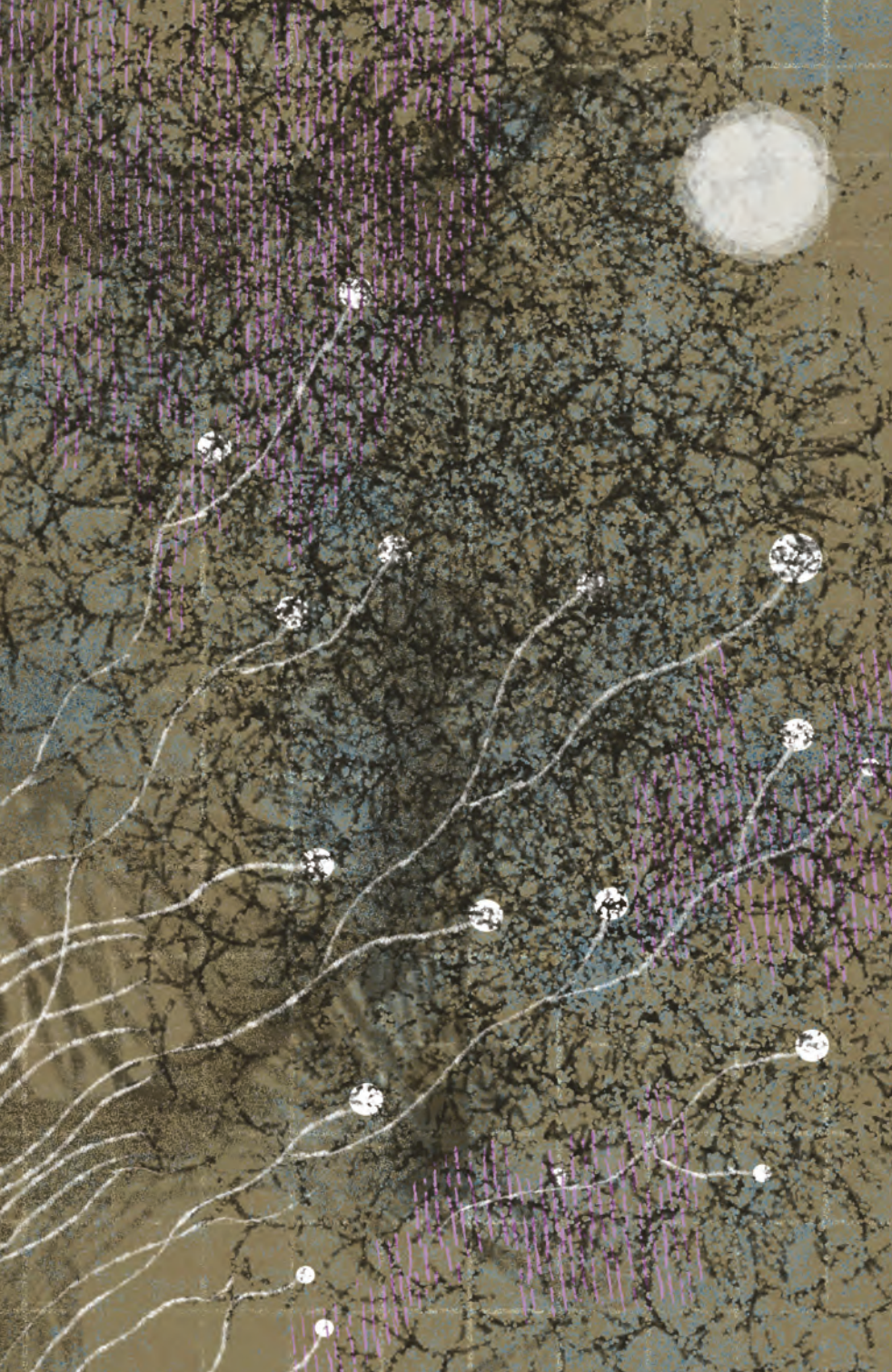
Láska je trpělivá, laskavá,
nezávidí, láska se nevychloubá
a není domýšlivá.
Láska nejedná nečestně,
nehledá svůj prospěch,
nedá se vydráždit,
nepočítá křivdy.

Nemá radost ze špatnosti,
ale vždycky se raduje z pravdy.
Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří,
láska má naději, láska vytrvá.
Láska nikdy nezanikne.
Proroctví – to pomine;
jazyky – ty ustanou;
poznání – to bude překonáno.
Vždyť naše poznání je jen částečné,
i naše prorokování je jen částečné.

Až přijde plnost,
tehdy to, co je částečné, bude překonáno.
Dokud jsem byl dítě, mluvil jsem jako
dítě, smýšlel jsem jako dítě,
usuzoval jsem jako dítě;
když jsem se stal mužem,
překonal jsem to, co je dětinské.

Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance,
potom však uzříme tváří v tvář.
Nyní poznávám částečně,
ale potom poznám plně,
jako Bůh zná mne.

A tak zůstává víra,
naděje, láska –
ale největší z té trojice je láska.“

Všichni mu v uctivém tichu naslouchali, ale stále byli zklamaní.

Většina z nich ten úryvek již znala a dlouze nad ním meditovala.

Mladík mohl zvolit něco originálnějšího, nápaditějšího.

Když dočetl, zavřel Henry Bibli, zvedl oči k nebi a začal mluvit:

My všichni jsme si v určitou chvíli již položili stejnou otázku, jakou si pokládali všechny předchozí generace:

Co je nejdůležitější na naší existenci?

Chceme své dny prožít co nejlépe, protože nikdo jiný je za nás žít nemůže. Proto potřebujeme vědět, kam máme napřít své úsilí a jakého nejvyššího cíle máme dosáhnout.

Obvykle slýcháme, že nejdůležitějším pokladem duchovního života je Víra. O to prosté slovo se opírá náboženství po mnohá staletí.

Považujeme Víru za nejdůležitější věc na světě? V tom případě se naprosto mýlíme.

Pokud jsme tomu někdy věřili, můžeme tomu přestat věřit.

Pasáž, kterou jsem právě přečetl, nás dovedla k počátkům křesťanství. A jak jsme viděli, „zůstává víra, naděje a láska.“ Tahle trojice. „Ale největší z té trojice je láska.“

Nejde o nějaký povrchní názor Pavla, autora těchto řádek. Chvíli předtím ostatně mluvil o Víře. Říkal:

„... kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem.“

Pavel se nevyhnul tématu, naopak, přirovnal Víru k Lásce. A na závěr dodává:

„... největší z té trojice je láska.“

Muselo pro něho být těžké tohle vyslovit; člověk koneckonců většinou doporučuje ostatním to, co je jeho silnou stránkou.

A Láska nebyla Pavlovou silnou stránkou. Někteří pozorní student si všimne, že jak apoštol stárnul, stával se tolerantnějším, něžnějším. Ruka, která napsala „ale největší z té trojice je Láska“, byla však v mládí mnohokrát potřísněna krví.

Kromě toho není tento List Korintským jediným textem, který ukazuje Lásku jako *summum bonum*, Nejvyšší dar. V tomto bodě se shodují všechna vrcholná díla křesťanství.

Petr praví: „Především mějte vytrvalou Lásku jedni k druhým; vždyť Láska přikryje množství hříchů.“

A Jan jde ještě dál: „Bůh je Láska.“

V jiném Pavlově textu můžeme také číst: „Plností Zákona je Láska.“

Proč to Pavel řekl? V té době se lidé snažili dodržovat desatero přikázání, aby přišli do Ráje, a dodržovali také stovky jiných přikázání, která vytvořili na základě Desatera. Dodržovat zákon bylo to hlavní. Bylo to dokonce i důležitější než život sám.

A tak Kristus pravil: „Ukážu vám jednodušší způsob, jak přijít k Otci. Pokud se to naučíte, můžete dělat stovky jiných věcí bez obav, že urazíte Boha.

Láska. Budete-li milovat, budete naplňovat zákon, aniž si to budete uvědomovat.“

Sami se můžeme přesvědčit, že ta rada funguje.

Vezměme si kterékoliv přikázání. „Nebudeš mít jiného Boha mimo mne.“ Zde je Láska.

„Nevezmeš jména Božího nadarmo.“

Odvážili bychom se mluvit povrchně o někom, koho milujeme?

„Pomni, abys den sváteční světil.“

Nečekáme často s dychtivostí na den, kdy se setkáme s tím, koho milujeme, abychom se oddali Lásce? Jestliže tedy milujeme Boha, stane se totéž.

Láska vyžaduje, abychom se řídili všemi Božími zákony.

Když někdo miluje, není nutné požadovat, aby ctil svého otce i matku nebo aby nezabil. Je urážlivé požadovat od člověka, který miluje svého bližního, aby nekradl: jak by mohl okrást někoho, koho miluje? A bylo by zbytečné žádat, aby proti svému bližnímu nevydal křivé svědectví, neboť by to nikdy neudělal, stejně jako by nebyl schopen toužit po člověku, kterého miluje ten druhý.

Tudíž, „kdož miluje, naplňuje Zákon.“

Láska je pravidlo, v němž jsou shrnuta všechna ostatní pravidla.

Láska je přikázání, jež ospravedlňuje všechna ostatní přikázání.

Láska je tajemství života.

Pavel se o tom poučil a v listu, který nyní čteme, nám dal nejlepší a nejdůležitější popis onoho *summum bonum*, Nejvyššího daru.

Pavel nejdříve přirovnává Lásku k jiným věcem, jež měly ve své době pro lidi velkou hodnotu.

Přirovnává ji k výřečnosti, vznešenému daru, který má moc dotknout se srdce i mysli lidských bytostí a podněcovat je k vykonávání důležitých posvátných úkolů či dobrodružství, jež jdou za hranice jejich možností.

Pavel zmiňuje velké kazatele a říká: „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale Lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.“

A my všichni víme proč. Často slyšíme, co se zdá být velkými myšlenkami o přeměně světa. Jsou to však slova vyřčená bez emoce, postrádají Lásku, a proto se nás nedotýkají, ať se zdají být sebelogičtější a sebeinteligentnější.

Pavel přirovnává Lásku k Proroctví. Přirovnává ji k Tajemstvím. Přirovnává ji k Víře. Přirovnává ji k Dobročinnosti.

Proč je Láska důležitější než Víra?

Protože Víra je pouze cesta, jež nás vede k Největší lásce.

Proč je Lásky důležitější než Dobročinnost?

Protože Dobročinnost je jen jedním z projevů Lásky. A celek je vždycky důležitější než část. Kromě toho je také pouze jednou z cest, jednou z mnoha cest, jichž Lásky používá k tomu, aby se člověk spojil se svým bližním.

A jak všichni víme, existuje trochu Dobročinnosti bez Lásky. Je velmi snadné hodit na ulici minci chudákovi. Obvykle je snazší to udělat než neudělat.

Přestaneme se cítit vinni za krutý obraz bídy.

Jak velkou úlevu nám přinese pouhá jedna mince! Nás to nic nestojí a žebrákovi to vyřeší problém.

Kdybychom však toho chudáka milovali, udělali bychom pro něho mnohem víc.

Anebo bychom neudělali nic. Nedali bychom mu tu minci, a možná by naše vina za tu bídu probudila skutečnou Lásku.

Pavel potom přirovnává Lásku k oběti a k mučednické smrti. A já úpěnlivě prosím ty, kteří si přejí jednoho dne pracovat pro blaho lidstva: nikdy nezapomeňte, že i kdyby byla vaše těla upálena ve jménu Boha, ale neměli byste Lásku, není to k ničemu. K ničemu!

Ve svých životech nemůžete dát nic důležitějšího než odraz Lásky. Ta je skutečným univerzálním jazykem, díky němuž dokážeme mluvit čínsky nebo dialekty Indie. Jestliže se jednoho dne na ta místa dostanete, díky němé výřečnosti Lásky vám všichni porozumí.

Poselství Víry každého člověka se vyjevuje ve způsobu, jakým žije svůj život, a nikoliv ve slovech, která pronáší.

Před nedávnem jsem byl v nitru Afriky blízko Velkých jezer. Tam jsem se dostal do kontaktu s muži a ženami, kteří s pohnutím vzpomínali na jediného bělocha, kterého poznali – Davida Livingstona. A když jsem pak dál chodil v jeho stopách po černém kontinentu, tváře lidí, kteří mi vyprávěli